

Štvrtok 5. mája 2016

Vstúpenie Krista Pána na nebo

Text: L 24, (44 – 49) 50 – 53

⁴⁴hovoriac im: Toto sú moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som bol ešte s vami, že sa všetko musí splniť, čo je napísané o mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch a v žalmoch. ⁴⁵Vtedy im otvoril rozum, aby pochopili Písma. ⁴⁶Riekol im: Tak je napísané, že Kristus musel trpieť a na tretí deň vstať z mŕtvych ⁴⁷a že sa musí kázať v Jeho mene pokánie na odpustenie hriechov všetkým národom, počnúc od Jeruzalema. ⁴⁸Vy ste svedkovia toho. ⁴⁹A hľa, posiadam na vás zaslúbenie Otcovo. Vy však zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti. ⁵⁰Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. ⁵¹A keď ich žehnal, vzdialil sa od nich a bol unášaný do neba. ⁵²A oni sa Mu poklonili a vrátili sa s veľkou radosťou do Jeruzalema ⁵³a boli stále v chráme, chváliac Boha a dobrorečiac Mu. [Amen.]

Piesne: ES č. 159, 164

Zamyslenie nad Božím slovom:

Každá udalosť či príležitosť má svoj začiatok, priebeh a má aj koniec, ktorý môže byť vytúžený alebo nečakaný, radostný alebo aj smutný. Všetko môže byť ukončené výzvou, otáznikom, čímkol'vek. Nielen veci, ktoré vlastníme, majú svoju životnosť, ale aj spomienky, ktoré uchováваме vo svojej pamäti alebo vo svojom srdci. Podobne aj ľudský život má svoje hranice. Dnešný sviatok Vstúpenia Krista Pána na nebo nám pripomína čosi podobné. Pán Ježiš sa lúči, vracia sa späť, opúšťa zem, svojich učeníkov. Ide tam, kam patrí. Naplnil sa čas po Jeho vzkriesení, počas ktorého povzbudzoval svojich učeníkov a pripravoval ich na službu evanjelia. Svojou prítomnosťou ich vytrhne z pesimizmu, letargie, melanchólie, z ich neistoty, zo strachu a z obáv. Pre učeníkov sa práve vtedy začína ich poslanie, začína sa ich čas služby. Zostávajú sami, ale držia spolu. Pán Ježiš sa im vzdialil, ale prv než odišiel, ich požehnal. Práve pamiatkou nanebovstúpenia sa rozširuje naše poznanie, ale aj naša viera vo večný život, ktorý sa nám ponúka skrze Pánovo vzkriesenie. Pán Ježiš nám ukázal cestu, cieľ a zmysel nášho putovania. Ide do neba k Otcovi.

Niekedy máme snahu, priam túžbu nahliadnuť do tajomstiev Božích. Aké to asi bude, kde to bude, čo nás tam očakáva, čo nás prekvapí, kto si to zaslúži a kto nie? Všetko má svoj správny, pravý a vhodný čas. Pán Ježiš naplnil všetky proroctvá, ktoré boli o Ňom napísané v zákone Mojžišovom, v prorokoch a žalmoch. Učeníci sa stali prvými svedkami všetkých udalostí, aby svedčili o tom, čo videli a čomu uverili. Podobne aj my, dokedy sme tu na zemi, máme byť svedkami toho všetkého, čomu veríme, tam, kde práve sme, kde pôsobíme, kde zápasíme s ťažkosťami, kde je to najťažšie... Každý z nás má svoje poslanie práve tam, kde žije, kde pôsobí... Nič nie je náhodné ani zbytočné alebo bezvýznamné, ale všetko presne zapadá do Božieho plánu a aj my v ňom máme svoje trvalé miesto. Nikdy sa nevzdávajme, aj keď máme pocit, že všetko je stratené. Možno pre časnosť, my sme však získali víťazstvo pre večnosť! Je smutné, že mnohí ľudia hľadajú odpovede v reinkarnácii, vo východných náboženstvách, vo filozofii a ďalší zas vydávajú svedectvo o klinickej smrti atď. Niektorí blúdžia v bludnom kruhu svojich pochybností. Našou úlohou je, aby sme boli svedkami a zvestovateľmi viery a neriešili to, čo bude až potom, v nebi. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, ďakujeme Ti za Tvoju obeť na kríži. Dávaj nám silu, aby sme dennodenne vydávali svedectvo o Tvojej úžasnej láske, aby sme boli hodní toho všetkého, čo si pre nás

pripravil v nebesiach. Ďakujeme, že v kráľovstve Božom pripravuješ pre nás miesto, keď raz aj my dokončíme svoju púť a službu evanjelia na zemi. Veď Ty si cesta, pravda i život; nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze Teba. Amen.

Mgr. Viktória Lisáková, zborová farárka v CZ ECAV Rimavská Sobota a duchovná správkynia na Evanjelickej základnej škole Zlatice Oravcovej v Rimavskej Sobote (RIS)